

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мухітдінова Рустама Джурайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 9, абзаців дев'ятого, десятого частини четвертої статті 28 Кодексу України з процедур банкрутства

м. К и ї в
28 жовтня 2020 року
№ 234-1(П)/2020

Справа № 3-194/2020(471/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мухітдінова Рустама Джурайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 9, абзаців дев'ятого, десятого частини четвертої статті 28 Кодексу України з процедур банкрутства.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Мухітдінов Р.Д. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 8, 21, 22, 43, 55, 64, 129

Конституції України (конституційність) частину третю статті 9, абзаци дев'ятий, десятий частини четвертої (за конституційною скаргою – абзаци третій, четвертий) частини четвертої статті 28 Кодексу України з процедур банкрутства (далі – Кодекс).

У частині третій статті 9 Кодексу визначено, що „у касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень, крім: ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство, ухвали за результатами розгляду грошових вимог кредиторів, ухвали про закриття провадження у справі про банкрутство, а також постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури“.

За частиною четвертою статті 28 Кодексу „комітет кредиторів має право в будь-який час звернутися до господарського суду з клопотанням про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень незалежно від наявності підстав“ (абзац дев'ятий); „за наявності підстав для відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень або за клопотанням комітету кредиторів господарський суд протягом 14 днів постановляє ухвалу про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень“ (абзац десятий).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Господарський суд Харківської області постановою від 2 червня 2010 року Харківське обласне комунальне сільськогосподарське підприємство „Декоративне садівництво“ (далі – Підприємство) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Господарський суд Харківської області ухвалою від 18 вересня 2018 року новим ліквідатором Підприємства призначив арбітражного керуючого Мухітдінова Р.Д.

Господарський суд Харківської області ухвалою від 28 травня 2020 року, залишеною без змін постановою Східного апеляційного господарського суду від 4 серпня 2020 року, Мухітдінова Р.Д. відсторонив від виконання

повноважень ліквідатора Підприємства та зобов'язав виконувати ці повноваження до призначення судом нового ліквідатора у передбаченому чинним законодавством порядку; запропонував комітету кредиторів надати до суду пропозицію щодо кандидатури арбітражного керуючого для призначення ліквідатором Підприємства. Зазначені судові рішення Мухітдінов Р.Д. оскаржив в касаційному порядку.

Верховний Суд у складі суддів Касаційного господарського суду, посилаючись на те, що частиною третьою статті 9 Кодексу можливість оскарження у касаційному порядку відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень ліквідатора підприємства не передбачено, ухвалою від 22 вересня 2020 року у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Мухітдінова Р.Д. відмовив.

Автор клопотання стверджує, що застосовані судом абзаци дев'ятий, десятий частини четвертої статті 28 Кодексу, створюючи „умови зловживання прав кредиторами щодо відсторонення арбітражного керуючого“, порушують його право на працю, а частина третя статті 9 Кодексу порушує його право на судовий захист, оскільки не надає права на оскарження у касаційному порядку рішень щодо відсторонення арбітражних керуючих від виконання обов'язків.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень)

із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Мухітдінов Р.Д. стверджує, що оспорювані положення статті 28 Кодексу створюють умови для зловживання кредиторами правом щодо відсторонення арбітражного керуючого. Проте, цитуючи окремі положення Конституції України, нормативно-правових актів, автор клопотання не навів обґрунтування неконституційності абзаців дев'ятого, десятого частини четвертої статті 28 Кодексу в аспекті того, яким чином вони порушують його право на працю. Так само автор клопотання не навів аргументів й щодо невідповідності Конституції України частини третьої статті 9 Кодексу, а лише зазначив, що вона порушує його право на судовий захист.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його положення), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право (Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020).

Аналіз конституційної скарги вказує на те, що Мухітдінов Р.Д. фактично висловлює незгоду як із законодавчим регулюванням питань щодо порядку відсторонення арбітражного керуючого та порядку оскарження судових рішень у процедурі банкрутства, так і з судовими рішеннями у його справі. Однак така незгода не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мухітдінова Рустама Джурайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 9, абзаців дев'ятого, десятого частини четвертої статті 28 Кодексу України з процедур банкрутства на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**